

РЕШЕНИЕ

№ 15081

гр. София, 20.04.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 21 състав, в публично заседание на 02.04.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елена Попова

при участието на секретаря Елица Делчева, като разгледа дело номер **1922** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 - 178 АПК вр. чл.84 ал.3 ЗУБ

Образувано е по жалба от 05.02.2026 г. на О. Х. М. У., [дата на раждане], гражданин на С., с ЛЧН [ЕГН], срещу решение № 38 Х/28.01.2026 г. на интервюиращ орган на Държавна агенция за бежанците /ДАБ/ при МС, с което не е допусната последваща молба № КП-01-147/12.01.26г. на жалбоподателя до производство за предоставяне на международна закрила.

С жалбата и в представените писмени бележки са изложени твърдения за допуснати нарушения на административнопроизводствените правила, като се твърди, че постановеното решение е в противоречие и с материалния закон. Твърди се, че оспорваното решение е издадено в нарушение на чл. 13, ал. 2 във вр. чл. 76а от ЗУБ, като в случая са налице нови факти относно държавата на произход на жалбоподателя, а именно- конфликтът между новите управляващи и кюрдските сили, който ескалира до степен на гражданска война. Акцентира се върху войната между И. и И. от март 2026г., която засяга С., предвид географското положение на страната. Посочва се, че в [населено място], С. е налице сериозно влошаване на сигурността. Твърди се, че административният орган не е обсъдил представените от жалбоподателя доказателства, включващи собствени справки относно положението в страната му на произход. Твърди се, че дори представените от ответника справки са в подкрепа на изложените аргументи в последващата молба на жалбоподателя. По същество се иска отмяна на оспорваното решение и връщане на преписката на административния орган за ново произнасяне.

Ответникът- Интервюиращ орган на Държавна агенция за бежанците /ДАБ/ при МС, чрез процесуален представител, в представен писмен отговор /л. 391/ оспорва жалбата, като счита

решението си за правилно и законосъобразно и твърди, че при издаване на оспореното решение са спазени изискванията за законосъобразност и съответствие с материалния и процесуалния закон. Посочва се, че в последващата молба жалбоподателят е изложил твърдения за „нов режим“, „хаос“, масово насилие“, но не се съдържа конкретизацията относно лична заплаха, насочена към него. Отделно от това се сочи, че според представената по административната преписка справка за С. районът, от който произхожда молителят не се намира под контрола на кюрдски формирования и в този смисъл не е налице риск от насилствена мобилизация от кюрдските сили. Относно твърденията за „бягство от семейството“ е посочено, че не е подкрепено с конкретни данни относно време, място и обстоятелства. Моли съдът да отхвърли жалбата като неоснователна.

Административен съд София-град, Първо отделение, 21-ви състав, след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

С решение №2262/07.03.2022г. на Председателя на ДАБ при МС /л.311/ е отказано на жалбоподателя предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут.

С решение № 21402/20/06.2025г. на АССГ, по адм. дело № 3628/2025г. по описа на АССГ, съдът е отхвърлил жалбата на О. У. срещу решение № 2262/07.03.2025г. на Председателя на ДАБ при МС в частта, в която е отхвърлена молбата за предоставяне статут на бежанец и е отменил решението на Председателя на ДАБ в частта, в която му е отказано предоставяне на хуманитарен статут. /л.279/. С решение № 12589/08.12.2025г. на ВАС по адм. дело № 8349/2025г. по описа на ВАС съдът е отменил решението на АССГ, с която е отказан хуманитарен статут на жалбоподателя. ВАС отхвърля жалбата на чуждия гражданин срещу решение № 2262/07.03.2025г. на Председателя на ДАБ в частта, в която му е отказан хуманитарен статут, като е отхвърлил жалбата на О. У. срещу Решение №2262/07.02.2025г. на Председателя на ДАБ при МС, с което му е отказано предоставянето на хуманитарен статут и е оставил в сила решението на АССГ в останалата му част.

Не се спори, че на 12.01.2026г. О. Х. М. У. е подал последваща молба за предоставяне на международна закрила вх. № КП-01-147/12.01.2026г. /л.70/, в която е посочил нови обстоятелствасмяната на режима на 08.12.2024г., регистрирани жестоки сблъсъци в Х. между сирийската армия и доминираните от кюрдски бойци Сирийски демократични сили, заплаха на база етническа принадлежност да бъде арестуван и принудително мобилизиран, лошите условия в страната му по произход- разрушени болници, училища и водоснабдителни системи и бягство на семейството му от С. поради лошите условия там.

С решение № 38 Х/28.01.2026г. на интервюиращ орган на Държавната агенция за бежанците /ДАБ/ при МС не е допусната последваща молба вх. № КП-01-147/12.01.26г. на жалбоподателя до производство за предоставяне на международна закрила. Направен е подробен анализ на обстановката в С. в оспорваното решение на базата на изготвена справка от дирекция „Международна дейност“ при ДАБ за актуалната обществено-политическа обстановка в С., като е посочено, че последните данни за С. водят до извода, че е налице значително подобряване на ситуацията в страната. Административният орган се е позовал на приложената справка и е посочил, че районът, от който произхожда молителят не се намира под контрола на кюрдски формирования и в този смисъл не е налице риск от насилствена мобилизация от кюрдските сили, а отделно от това, въпреки твърденията на жалбоподателя за „нов режим“, „хаос“, масово насилие“, липсва конкретизацията относно лична заплаха, насочена към него, като не става ясно

кога и къде са избягали близките му.

Представена е справка от 15.12.2025г. от дирекция „Международна дейност“ при ДАБ за актуалната обществено-политическа обстановка в С. /л. 56/. В справката е разгледано подробно положението на бежанците в С., като се сочи, че ВКБООН продължават да улесняват безопасното възвръщане на сирийски бежанци в техните родни райони. Допълнително е създаден Сирийски фонд за развитие, който подпомага възстановяването и създаването на работни места. Посочено е, че икономически държавата също се развива заради износа на суров петрол. Отбелязано е, че основните причини за завръщането на сирийците са настъпилите политически развития, подобрената сигурност и възстановяване на собствеността.

В хода на съдебното производство е представена справка от 18.02.2026г. от дирекция „Международна дейност“ при ДАБ за актуалната обществено -политическа обстановка в С., извадки от сайтове относно ситуацията в С. /л. 394/. В нея се сочи, че провинция Х. остава фрагментирана по отношение на териториалния контрол, като една част е под контрола на предходното правителство, като след споразумението от 10 март 2025г. кюрдските сили намаляват присъствието си в [населено място]. Посочват се регистрирани случаи на инциденти, свързани със сигурността във всичките осем окръга на провинцията до 31 май 2025г. Според оценки на ВКБООН към 12 юни 2025г. в провинция Х. са се завърнали почти половин милион лица, като на д 197 000за се завърнали от чужбина и са се установили в провинция Х..

В съдебното производство са представени и множество статии от различни информационни източници относно обществено - политическата обстановка в С., свързани със защита на гражданското население, постигнати споразумения и последващи атаки и въоръжени конфликти.

Отделно от това е представено становище на Министерство на външните работи по заявките за достъп до обществена информация относно рисковете за пътуване до С. и налице ли е безогледно насилие в територията на страната и конкретно в посочените райони. В дадените отговори на част от въпросите е посочено, че задължителна наборна военна служба е отпаднала, като набирането на кадри се извършва на доброволен принцип срещу съответното заплащане.

С оглед на така установената фактическа обстановка и събраните доказателства по делото, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима като подадена от надлежна страна и в срок, срещу подлежащ на обжалване валиден административен акт. Разгледана по същество е неоснователна.

Оспореният административен акт е издаден от компетентен орган, съгласно чл. 76б, ал. 1 ЗУБ. Няма спор, че обжалваното решение е издадено от Интервюиращ орган на ДАБ при МС- В. 3. Д..

Решението е издадено в изискуемата от закона форма, съдържа реквизитите на индивидуален административен акт по АПК, мотивирано е с фактическите и правни основания за недопускане на молбата.

Спазени са административнопроизводствените правила. Не се установяват данни за нарушаване правата на жалбоподателя по чл.76в, ал.1 ЗУБ – липсват данни той да е потърсил съдействие и помощ от страна на Върховния комисар на Организацията на обединените нации за бежанците и на други правителствени или неправителствени организации (чл.23, ал. 1ЗУБ); да е поискал достъп до събраната информация, въз основа на която ще бъде взето решение (чл.29а ЗУБ). Жалбоподателят не се ползва от временна закрила, което изключва приложението на чл.58, ал.7 ЗУБ. Ето защо процедурата по проверка на допустимостта на последващата молба е надлежно

проведена. Административният орган не е допуснал процесуални нарушения - изяснил е заявените от кандидата обстоятелства във връзка с индивидуалното му положение.

Процесната молба за международна закрила е разгледана като последваща по смисъла на § 1, т. 6 от Допълнителните разпоредби на ЗУБ, съгласно който това е молба за предоставяне на международна закрила в Република България, която чужденецът подава, след като има прекратена или отнета международна закрила или производството за предоставяне на международна закрила в Република България е приключило с влязло в сила решение и чужденецът не е напуснал територията на Република България. Втората хипотеза - производството за предоставяне на международна закрила в Република България да е приключило с влязло в сила решение и чужденецът да не е напуснал територията на Република България, е дадена при условията на алтернативност след използвания от законодателя съюз "или", следователно за жалбоподателя е изпълнена втората хипотеза от нормативния текст. В случая жалбоподателят не оспорва, а това се установява и от доказателствата по делото, че процесната молба е последваща такава по смисъла на посочената норма – постановено е едно предходно, влязло в сила решение и чужденецът не е напуснал територията на Република България, което е достатъчно да се приеме, че молбата му е последваща по смисъла на закона.

Разпоредбата на чл.13, ал.2 ЗУБ предвижда, че подадена последваща молба за международна закрила, в която чужденецът не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход, се преценява по реда на глава шеста, раздел III. На свой ред нормата на чл.76а от закона визира задължението на административния орган да прецени допустимостта на последващата молба за международна закрила, преди да се пристъпи към разглеждането ѝ по същество. Съгласно чл.76б, ал.1, т.2 ЗУБ в срок до 14 работни дни от подаването на последващата молба за международна закрила интервюиращият орган единствено въз основа на писмени доказателства, представени от чужденеца, без да се провежда лично интервю, взема решение, с което не допуска последващата молба до производство за предоставяне на международна закрила. Процедурните правила относно разглеждането на последващите молби са уредени в чл.42 от Директива 2013/32/ЕС, като е предоставено на държавите-членки право да могат да уредят в националното си законодателство правила за предварителното разглеждане съгласно чл.40. Тези правила могат да задължават съответния кандидат да посочи фактите и да изложи доказателства, които оправдават новата процедура.

Нормата на това чл.33, § 2, б."г" от Директива 2013/32/ЕС обявява последваща молба за недопустима, ако не са се появили или не са били представени от кандидата нови елементи или факти, свързани с разглеждане на това дали лицето отговаря на условията за предоставянето на международна закрила по Директива 2011/95/ЕС.

По силата на чл.40, § 2 от Директива 2013/32/ЕС с цел вземането на решение относно допустимостта на молба за международна закрила съгласно чл.33, § 2, б."г" първоначално последващата молба за международна закрила е предмет на предварително разглеждане с цел да се определи дали по тази молба са се появили или са били представени от кандидата нови елементи или нови факти, които са свързани с разглеждането на това дали кандидатът отговаря на условията за лице, на което е предоставена международна закрила по силата на Директива 2011/95/ЕС. Ако в предварителното разглеждане по § 2 бъде заключено, че са установени или представени от кандидата нови елементи или факти и те увеличават в значителна степен вероятността той да бъде признат за лице, на което е предоставена международна закрила по силата на Директива 2011/95/ЕС, разглеждането на молбата продължава в съответствие с разпоредбите на глава II (чл.40, § 3 от Директива 2013/32/ЕС).

В случая интервюиращият орган е действал в съответствие с европейските процедурни правила.

За нови обстоятелства по смисъла на чл.13, ал.2 ЗУБ следва да се приемат не само тези, които са възникнали след приключване на предходното производство за предоставяне на закрила по ЗУБ, но и такива, които не са били изложени в него, с уточнението да са от съществено значение за личното положение на кандидата или страната му на произход, т.е. релевантни за правилното решаване на основния спор за наличието на материалноправните предпоставки по чл.9 ЗУБ за предоставяне на международна закрила. В тази връзка нови факти и обстоятелства следва да се тълкуват като новооткрити факти, т.е. самото откриване и навеждане на съответния факт или елемент от бежанската история следва да е станало след влизане в сила на предходното решение, респ. тогава те не са преклудирани при предходното разглеждане на молбата за закрила. Преклудирани са тези факти и обстоятелства, които вече са разгледани в предходните производства за закрила.

Съгласно Решение на СЕС от 10 юни 2021 г. LH срещу Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid по дело C-921/19: Член 40, параграфи 2 и 3 от Директива 2013/32 предвижда обработване на последващите молби на два етапа. Първият етап е с предварителен характер и има за предмет проверка на допустимостта на тези молби, докато вторият етап се отнася до разглеждането им по същество. Първият етап също се провежда на две стъпки, като всяка от тях е свързана с проверка на отделните условия за допустимост, установени в същите разпоредби. На първо място, чл.40, § 2 от Директива 2013/32 предвижда, че с цел вземането на решение относно допустимостта на молба за международна закрила съгласно чл.33, § 2, б."г" от тази директива, първоначално последващата молба е предмет на предварително разглеждане с цел да се определи дали по тази молба са се появили или са били представени от кандидата нови елементи или нови факти, които са свързани с разглеждането на това дали кандидатът отговаря на условията за лице, на което е предоставена международна закрила по силата на Директива 2011/95. Само ако действително са налице такива нови елементи или факти спрямо първата молба за международна закрила, разглеждането на въпроса за допустимостта на последващата молба продължава в съответствие с чл.40, § 3 от тази директива, за да се провери дали тези нови елементи и факти увеличават в значителна степен вероятността кандидатът да отговори на условията за предоставяне на този статут.

Според тълкуването на СЕС, предоставено в т.58 от Решение от 13 юни 2024 г. по дело C-563/22: чл.40 от Директива 2013/32, разглеждан във връзка с чл.12, § 1, б."а", второ изречение от Директива 2011/95, трябва да се тълкува в смисъл, че органът, който се произнася по основателността на последваща молба за международна закрила, е длъжен да разгледа фактите, представени в подкрепа на тази молба, включително когато тези факти вече са били преценени от органа, който окончателно е отхвърлил първата молба за международна закрила.

В последващата си молба жалбоподателят се е позовал на обстоятелства, които е счел за нови и относими към личната му бежанска история, а именно –смяната на режима на управление в Срия и гражданската война в страната му по произход. Неоснователни са възраженията на жалбоподателя, че в оспорваното решение интервюиращият орган не е възприел правилно изложената бежанска история, като неправилно е преценил, че липсва риск от изтезание и нечовешко или унижително отношение, предвид липсата на вода в много райони.

Видно от изложените мотиви на оспорвания акт така изложените твърдения на жалбоподателя са подробно анализирани и оборени на базата на останалите доказателства по административната преписка. Извършен е подробен анализ на актуалната обстановка в С., като е посочено, че положението в страната е значително подобро, икономиката се развива, ВКБООН продължават да улесняват безопасното

възвръщане на сирийски бежанци в техните родни райони, налице е ново политическо развитие, подобрената сигурност и възстановяване на собствеността и е създаден Сирийски фонд за развитие, финансиран главно от дарения. Верни са твърденията на жалбоподателя за наличие на въоръжени конфликти в С., като тези твърдения се подкрепят от представените по делото доказателства, на следва да бъде отчетено, че става въпрос за конфликти по места, а в случая следва да се има предвид цялостното положение в държавата на произход на жалбоподателя, данните за което в общ план са за подобрена общественно-политическа обстановка.

В тази връзка следва да бъде посочено, че съгласно съдебната практика във връзка с установената общественно - политическа и икономическа обстановка в страната по произход, следва да бъде съобразено основното правило, формулирано в т. 39 от решение на СЕС от 17.02.2009 г. по дело С- 465/07, с което се въвежда обратно пропорционална връзка между засягането на личните интереси на търсеция закрила и степента на безогледно насилие, изискуема, за да се предостави такава закрила. Доколкото личната бежанска история на жалбоподателката се характеризира с липса на каквито и да били основателни опасения от преследване, основани на раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група, то толкова по-висок би следвало да е интензитетът на безогледно насилие в страната му. Такъв не е установен по делото, поради което по отношение на жалбоподателката не следва да намери приложение основанието по чл. 9, т. 3 ЗУБ за предоставяне на хуманитарен статут.

Неоснователни са възраженията относно риска от насилствена мобилизация на жалбоподателя, тъй като съгласно представената от справка от процесуалния представител на жалбоподателя е видно, че няма задължителна военна служба, а само доброволна и то срещу заплащане.

Въз основа на анализа на данните за ситуацията в С., правилно административният орган е констатирал, че не са налице законовите основания за допускане на последващата молба до производство за представяне на международна закрила. Административният орган е извършил преценката си по прилагане на чл. 8 и чл.9, ЗУБ въз основа на информацията за държавата на произход на търсеция закрила, съдържаща се в общоизвестни надеждни източници. В случая не се установява спрямо жалбоподателя да са налице сериозни и потвърдени основания да се счита, че единствено на основание присъствието си на територията на С., той ще бъде изправен пред реален риск да стане обект на заплахата, релевантна на предоставяне на хуманитарен статут по чл.9, ал.1, т.3 ЗУБ.

Предвид изложеното, съдът намира, че не се установяват нито нови обстоятелства, нито е налице изискването тези нови обстоятелства да са от съществено значение за личното положение на жалбоподателя в държавата и по произход, поради което жалбата е неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

С оглед изложеното, Административен съд – София-град, Първо отделение, 21-ви състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалба от 18.01.2026г. на О. Х. М. У., [дата на раждане] , гражданин на С., с ЛЧН [ЕГН], срещу Решение № 38Х/28.01.2026г. на интервюиращ орган на Държавната агенция за бежанците /ДАБ/ при МС, с което не е допусната последваща молба рег. №КП-01-147/12.01.2026г. на жалбоподателя до производство за предоставяне на международна закрила.

Решението не подлежи на касационно обжалване съгласно чл. 85 ал.3

ЗУБ.

СЪДИЯ: